ת"ט 56898-02-24 ראובני נ' מליניאק

תיק חיצוני: 516953-08-23

לפני כבוד הרשמת שלי פרקש

המבקשת **ליאורה מליניאק**

נגד

המשיב **גבריאל ראובני**

פסק דין

1. לפניי התנגדות לביצוע שיק בסך 10,000 ₪ שמשכה המבקשת. בשורת "שלמו ל..." נרשם "גבי".

2. השיק חולל ביום 14.3.23 מחמת נ.ה.ב.

3. תמצית טענות המבקשת בתצהיר, כי המשיב עוסק בהלוואות בריבית ופריטת שיקים; כי המשיב הרבה לעשות עסקים עם מר ברוך מגלד וקיבל ממנו את השיק; כי המשיב פנה למבקשת בקשר לשיק וקיבל 3,000 ₪ במזומן בביתו; המשיב לא השיב את השיק למבקשת כפי שהבטיח וכי התמורה שולמה בנוכחותה בביתו של ברוך מגלד ברח' רוטשילד בחולון.

4. במהלך הדיון בהתנגדות הודתה המבקשת כי פנתה למשיב וביקשה ממנו "לתת לי 10,000 ₪ ב-4 שיקים" ר' עמ' 1 שו' 26. המבקשת הודתה כי היא "אחראית על השיק" ר' עמ' 2 שו' 2. המבקשת טענה בנוסף כי "עשיתי טובה לחבר" ר' עמ' 2 שו' 20.

5. כידוע, המבקש רשות להתגונן חייב להיכנס לפרטי העניין שעליו מבוססת הגנתו ואינו רשאי להסתפק בטענות כלליות, שכן בשלב ההתנגדות יש לוודא כי אין עסקינן בטענות הגנה מופרכות או סתמיות המהוות משום הגנת בדים. ר' בר אופיר, **סדר דין מקוצר בהלכה הפסוקה,** מהדורה שתים-עשרה 2014, עמ' 239.

6. כללים אלה, כך נקבע, יוצרים איזון באשר לנטל המוטל על המבקשת רשות להתגונן. מצד אחד, הנטל איננו רב, ודי להוכיח כי ההגנה איננה הגנת בדים, ומצד שני, כדי לעמוד בנטל מינימאלי זה, על המבקשת להגיש תצהיר מפורט ומגובה במסמכים ובו הסבר קונקרטי וברור למהות ההגנה. ר' **בר-אופיר לעיל**, עמ' 241. ר' גם פיסקה 6 לפסק הדין שניתן ב-ע"א 5480/98 **מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' אבו**, פ"ד נב(2) 476 (1998).

7. בנוסף, כידוע, טענת "אינני חייב", איננה מספקת ואיננה מזכה ברשות להתגונן. טענה כזו איננה טענת עובדה שניתן להוכיחה בראיות אלא מסקנה משפטית, ר' **בר-אופיר לעיל**, עמ' 242.

8. טענות המבקשת לא נתמכו בבדל ראיה. כל הטענות נטענו בחלל הריק ובעלמא. אפילו את תצהירו של מר ברוך מגלד, לתימוכין בטענות, לא צרפה המבקשת אפילו שניתן היה לעשות כן בנקל, בהינתן שברוך נכח באולם במהלך הדיון בהתנגדות.

9. כל שצרפה המבקשת להתנגדות, את נספח א', הוא הודעת דוא"ל שנשלחה מאת "Irit" אל "Irit", ושם נכתבו משפטים שונים אשר לכאורה מהווים העתק של הודעות מסרונים. כמובן שבהעדר ראיה אותנטית, ולו צילום מסך של המסרונים, הרי שכתיבת משפטים בדוא"ל שאותו אדם שולח לעצמו, לא ניתן ללמוד ולהסיק דבר. ככל שביקשה המבקשת להגיש הקלטות כראיה, היה עליה לעשות כן בהתאם לדיני הראיות. כל זאת לא ארע.

10. מבלי לגרוע, הגרסה אינה קוהרנטית והטענות אינן ברורות. לא ברור הקשר בין השיק שבענייננו לבין תשלום נטען בסך 3,000 ₪, והאם הוסכם שבכך יש להסתפק. כל הטענות הן כאמור, טענות סתמיות.

11. לא נחה אפוא דעתי כי טענות המבקשת הן טענות הגנה הראויה לבירור מהטעם שהן נטענו בעלמא וללא תמיכה בבדל ראיה.

12. על יסוד מכלול האמור לעיל, לא נמצאה מבין טענות המבקשת בהתנגדות טענת הגנה ראויה לבירור ולא שוכנעתי במה תועיל למבקש הרשות להתגונן.

13. במצב דברים זה, דין ההתנגדות להידחות. המשיב רשאי לשפעל ההליכים בתיק ההוצאה לפועל שמספרו בכותרת.

14. המבקשת תישא בהוצאות המשיב בגין ההליך בבית המשפט בסך 2,500 ₪ אשר ישולם לו בתוך 30 ימים ואחרת יתווסף לסכום החוב שבתיק ההוצאה לפועל.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ד, 16 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

שלי פרקש, רשמת

שון לציון * למקור * 51717